

Sesijas dokuments

1.7.2015

B8-0655/2015

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, pamatojoties uz jautājumu B8-0564/2015, uz kuru jāsniedz mutiska atbilde,

saskaņā ar Reglamenta 128. panta 5. punktu

par kapitāla tirgu savienības izveidi
(2015/2634(RSP))

Roberto Gualtieri, Burkhard Balz
Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par kapitāla tirgu savienības izveidi
(2015/2634(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2015. gada 18. februāra Zaļo grāmatu “Kapitāla tirgu savienības veidošana” (COM(2015)0063),
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 15. maija paziņojumu “Finanšu regulējuma programmas pārskats” (COM(2014)0279),
 - ņemot vērā 2014. gada 11. marta rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas pārskatīšanu¹,
 - ņemot vērā Komisijas pārskata ziņojumus par Eiropas finanšu uzraudzības sistēmu (COM(2014)0509 par Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI) un COM(2014)0508 par Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju (ESRK)),
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 27. marta paziņojumu “Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansēšana” (COM(2014)0168),
 - ņemot vērā 2014. gada 26. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansējumu²,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu “Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
 - ņemot vērā jautājumu Komisijai par Zaļo grāmatu “Kapitāla tirgu savienības veidošana” (O-000075/2015 – B8-0564/2015),
 - ņemot vērā Reglamenta 128. panta 5. punktu un 123. panta 2. punktu,
- A. tā kā Parlaments 2014. gada 26. februāra rezolūcijā par Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansējumu uzsvēra, ka “ir jāuzlabo piekļuve kapitāla tirgiem, izmantojot jaunus finansējuma avotus”, un vienlaikus norādīja, ka “komercbankas varētu nemainīgi būt finansējuma galvenais avots un ka ir svarīgi, lai dalībvalstis ieviestu jaunus avotus, papildinot jau izveidotos mehānismus un novēršot finansējuma trūkumu, vienlaikus nodrošinot pienācīgas normatīvās un uzraudzības pamatnostādnes, kas pielāgotas reālās ekonomikas vajadzībām”;
- B. tā kā Komisija 2014. gada 27. marta paziņojumā “Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansēšana” izpētīja iespējas veikt konkrētus pasākumus, lai dažādotu finansējumu, attīstītu Eiropas kapitāla tirgus un uzlabotu piekļuvi finansējumam, īpaši MVU, piemēram, attiecībā uz akciju un korporatīvo obligāciju tirgiem, vienkāršu un pārredzamu vērtspapīrošanu, segtām obligācijām un privātiem kapitālieguldījumiem;

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0202.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0161.

- C. tā kā Komisijas priekšsēdētājs Žans Klods Junkers ir paziņojis, ka Komisijas pirmā stratēģiskā prioritāte ir “stiprināt Eiropas konkurētspēju un veicināt ieguldījumus darbvietu veidošanā”;
- D. tā kā nepietiekami regulēti un kontrolēti kapitāla tirgi bija galvenais iemesls tam, kāpēc sākās finanšu krīze; tā kā šis fakts ir pienācīgi jāatspoguļo visos jaunos priekšlikumos, īpaši par vērtspapīrošanu;
- E. tā kā, sākoties finanšu krīzei, ES iestādes iesniedza vairākus tiesību aktus, kuru mērķis bija novērst to, ka šāda krīze atkārtojas, un radīt finansiāli stabilu vidi, kas ir svarīga patiesi noturīgai izaugsmei; tā kā šie tiesību akti būtu jāuzskata par satvaru, kurā kapitāla tirgu savienība (KTS) attīstās, nevis par šķērslī tai;
- F. tā kā, samazinoties kapitāla tirgu sadrumstalotībai, varētu pazemināties kapitāla izmaksas un vienlaikus panākt labāku tā sadalījumu, tādējādi atbalstot uzņēmumu, īpaši MVU, izaugsmi un darbvietu radīšanu ES;
- G. tā kā dažādas ES iestādes un privātais sektors pašlaik izstrādā risinājumus vai ieteikumus, lai turpmāk attīstītu kapitāla tirgus, piemēram, attiecībā uz vienkāršu un pārredzamu vērtspapīrošanu, privātiem kapitālieguldījumiem, dalībfinansējumu, Eiropas segtām obligācijām un sākotnējiem publiskiem piedāvājumiem (SPP);
- H. tā kā visi iepriekšējie regulatīvie centieni (Kapitāla prasību direktīva (CRD), Finanšu instrumentu tirgu direktīva II (MiFID II) un Finanšu instrumentu tirgu regula (MiFIR)) ir jāpapildina un jāpilnveido, izmantojot KTS,

Ekonomiskais pamatojums

1. atzīmē, ka vairāku desmitgažu laikā investīcijas reālajā ekonomikā Eiropā ir salīdzinoši samazinājušās, neraugoties uz to, ka Eiropas un pasaules finanšu sektora apjoms tajā pašā laikposmā ir stipri palielinājies; norāda, ka reālā ekonomika joprojām ir lielā mērā atkarīga no bankām, kas padara ekonomiku neaizsargātu pret stingrākiem noteikumiem banku aizdevumu piešķiršanai;
2. atzīmē, ka kopš krīzes sākuma, kuru izraisīja finanšu sektora sabrukums, ar publisku intervenci ir panākta pietiekama likviditāte, taču tas līdz šim nav palielinājis reālās ekonomikas pieprasījumu pēc finansējuma;
3. norāda, ka pirms krīzes Eiropā nebija maz pārrobežu plūsmu, taču tās koncentrējās starpbanku aizdevumos un parādos, kurus bieži turēja investori ar augstu riska darījumu attiecību pret pašu kapitālu, kā rezultātā riski tika pārnesti iekšējā tirgū;
4. atzīmē, ka par prioritāti kļuva banku nozares stabilitātes atjaunošana ES, aizstājot ilgtermiņa investīciju un reālās ekonomikas finansēšanu;
5. norāda, ka apdrošināšanas nozarē ir daudz neizmantoja kapitāla, ko vajadzētu izmantot efektīvāk, uzlabojot tiesisko regulējumu, proti, pārskatot kapitāla prasības atsevišķiem investīciju veidiem, kuras veic apdrošināšanas nozare;
6. norāda, ka, neraugoties uz iespējām, ko piedāvā labi izveidots ES kapitāla tirgu, nav

- iespējams izvairīties no tā, ka pastāv ievērojami šķēršļi citās jomās, piemēram, nodokļu uzlikšanā, īpaši prakse, kas veicina parādsaistību, nevis pašu kapitāla veidošanu, kā arī maksātspējas un grāmatvedības tiesību akti; uzskata, ka šajās jomās ES saskaņošana automātiski nedotu papildu priekšrocības un ka šajā sakarībā Eiropā nav nepieciešams pagarināt starptautisko finanšu pārskatu standartu (*IFRS*) piemērošanu;
7. uzsver, ka kopš krīzes finansiālā integrācija ir samazinājusies un bankas un investori atgriežas savos vietējos tirgos;
 8. uzsver, ka pieprasījumu un piedāvājumu var veicināt, veidojot uzticību reālajai ekonomikai, proti, gan dalībvalstu, gan Savienības līmenī skaidri apņēmoties veicināt investīcijām labvēlīgu vidi un tiesisko noteiktību investoriem, formulēt ilgtermiņa mērķus attiecībā uz stabilizējošu, konkurētspējīgu un izaugsmi veicinošu tiesisko regulējumu, kā arī stimulēt un dažādot investīcijas infrastruktūrā, tādējādi ļaujot uzņēmumiem plānot ilgtermiņā;
 9. atzīst, ka Eiropas nākotne ir atkarīga no tās inovācijas spējas; uzskata — lai radītu gudru, noturīgu un iekļaujošu izaugsmi uzņēmums ir svarīgs ne tikai inovācijām labvēlīgs tiesiskais regulējums, bet arī vienkārša, atbilstoša un diversificēta piekļuve finansējumam;
 10. norāda, ka Eiropas uzņēmumiem paredzēto finansēšanas nosacījumu uzlabošana ir jābalsta uz lielāku ekonomikas un finanšu stabilitāti, kas ietver reformu īstenošanu visās dalībvalstīs;
 11. uzsver, ka nepilnīgi kapitāla tirgi ir izraisījuši kļūdainu riska novērtēšanu un to, ka dzīšanās pēc peļņas netiek saistīta ar faktiski izraisīto risku, kā rezultātā tirgi ir neobjektīvi nelabvēlīgi pret tādām juridiskām personām kā MVU; uzskata, ka vienam no KTS mērķiem vajadzētu būt tirgu efektivitātes uzlabošanai un taisnīgu, atbilstīgu un ekonomiski pamatotu riska un peļņas attiecību nodrošināšanai ES kapitāla tirgos;

Īstena Eiropas pieeja

12. uzskata — lai gan, piemēram, ASV no finanšu krīzes ir atguvusies straujāk nekā ES, kas daļēji skaidrojams ar vairāk diversificētu finanšu sistēmu, ES ir jāveido sava īstena KTS versija, kurā var izmantot pieredzi, kas gūta citās pasaules daļās, bet ne vienkārši to reproducēt; tomēr uzsver, ka ir jārod saprātīgs risinājums attiecībā uz tādu pašu vai līdzīgu trešo valstu standartu atzīšanu, lai nodrošinātu Eiropas un starptautisko finanšu tirgu saderību;
13. uzskata, ka īstenā Eiropas pieejā attiecībā uz kapitāla tirgiem būtu pienācīgi jāņem vērā starptautiskās norises, lai Eiropa arī turpmāk būtu pievilcīga starptautiskajiem investoriem, tiesību aktos izvairoties no nevajadzīgām atšķirībām un dublēšanās;
14. uzsver — lai gan Eiropā, rēķinot procentos no IKP, krāj vairāk nekā ASV (attiecīgi 20 % un 17 %), uzkrājumi ES kopieguldījumu fondos ir tikai 50 % no ASV uzkrājumu līmeņa un uzkrājumi pensiju fondos — tikai 35 %; turklāt norāda, ka ES akciju tirgi, korporatīvo obligāciju tirgi un vērtspapīrošana ir attiecīgi 60 %, 35 % un 20 % apmērā no ASV līmeņa;

15. uzsver, ka Komisijai ir jāņem vērā atšķirīgais ekonomikas un kultūras konteksts MVU jomā katrā no dalībvalstīm, lai novērstu nevēlamas sekas, kas izriet no KTS īstenošanas, jo tas var saasināt pastāvošo nelīdzsvarotību starp dalībvalstīm attiecībā uz piekļuvi finansējumam;
16. aicina Komisiju izveidot Eiropas pieeju, lai stiprinātu finansējuma avotu dažādošanu un investīcijas Eiropas uzņēmumos, veidojot tādu KTS, kas pamatojas uz Eiropas banku sektora un kapitāla tirgu raksturlielumiem un savstarpējo atkarību, paturot prātā Eiropas uzņēmumu finansēšanas modeļa īpatnības, un uz nepieciešamību attīstīt uzticamus nebanku finansējuma avotus, lai panāktu izaugsmi, un papildināt tos ar veidiem, kā tirgus dalībnieki var dabūt parāda kapitālu, pašu kapitālu un riska kapitālu tieši no tirgus; norāda, ka Komisijai būtu jāpaļaujas ne tikai uz izvērtēšanu, kurā veikts salīdzinājums ar citām jurisdikcijām; vērš Komisijas uzmanību uz to, ka nedrīkst atstāt bez ievēribas kultūras atšķirības un jānodrošina piemēroti risinājumi, lai tās pārvarētu; turklāt uzskata, ka Komisijai kapitāla tirgu reformās būtu jāņem vērā jaunākie tehnoloģiskie sasniegumi;
17. aicina Komisiju atzīt, ka uzņēmējdarbības modeļu un finanšu tirgu dažādība dalībvalstīs var būt priekšrocības, kuras Eiropai kopumā ir vērts aizsargāt;
18. uzsver, ka KTS sākšanai un pamatā esošajiem tiesību aktiem vajadzētu orientēties uz kapitāla tirgu darbību visā ES, vienotā tirgus izveides pabeigšanu un noturīgas izaugsmes veicināšanu; uzsver, ka pēc krīzes ir veikti pasākumi attiecībā uz banku sektora, taču pagaidām ne kapitāla tirgu uzraudzību; uzsver, ka pastāv atšķirības starp finanšu sektoriem un tādēļ ir vajadzīgi atšķirīgi risinājumi; tomēr uzsver, ka attiecībā uz līdzīgām finanšu darbībām dalībniekiem ir jānodrošina vienlīdzīgi konkurences apstākļi un ka galvenajam mērķim visās nozarēs jābūt tam, lai tiktu uzlabota kapitāla sadale visā Eiropas ekonomikā un tiktu labāk izmantoti kapitāla uzkrājumi, ar kuriem pašlaik netiek veiktas nekādas darbības;
19. uzsver, ka šim nolūkam ir jāveic pamatota un visaptveroša analīze, kurā tiktu ņemta vērā visu pēdējos gados pabeigto likumdošanas procedūru kumulatīvā ietekme uz Eiropas kapitāla tirgiem; norāda, ka tas nozīmē arī to, ka rūpīgi jāizvērtē, vai ir nepieciešams pārskatīt stingrās kapitāla prasības, ko piemēro banku un apdrošināšanas nozarē;
20. uzsver, ka ar KTS iniciatīvām nebūtu no jauna jāizgudro velosipēds, bet gan jāatzīst, ka uzņēmumu finansēšana Eiropā ir balstīta uz labi izstrādātām, vēsturiski izveidotām struktūrām, kuras, neraugoties uz to ierobežojumiem, ir izrādījušās veiksmīgas un noturīgas pret krīzēm, un ka turpmāka dažādošana un jaunu kanālu uzstrādāšana varētu būt lietderīga, lai nodrošinātu, ka dažādiem uzņēmumiem ir lielāka piekļuve finansējumam;
21. norāda, ka tradicionālie finansēšanas kanāli, izmantojot bankas, bieži vien neatbalsta inovatīvus uzņēmumus un MVU; uzsver, ka finansējuma pieejamības trūkums, īpaši MVU, ir viens no būtiskākajiem šķēršļiem izaugsmei ES; uzsver — lai gan MVU joprojām ir grūti iegūt banku kredītus, ir nepieciešamas alternatīvas banku finansējumam, proti, uzlabojot uzņēmējdarbības vidi riska kapitālam, aizdošanai bez finanšu institūciju starpniecības, privātiem kapitālieguldījumiem, MVU aizņēmumu vērtspapīrošanai un krājaizdevu sabiedrību veidošanai, bet arī standartizējot noteikumus

par publiskā un privātā sektora partnerībām (PPP) visā ES;

22. uzsver, ka efektīvāka kapitāla sadale ES ne vienmēr radīs lielākas pārrobežu kapitāla plūsmas; atgādina, ka nekustamā īpašuma burbuļu veidošanos dažās dalībvalstīs pirms krīzes zināmā mērā veicināja pārāk liels kapitāla pieplūdums;
23. uzsver nepieciešamību apzināt esošās finanšu struktūras, kas ir izrādījušās efektīvas un tāpēc būtu saglabājamās, kā arī struktūras, kuras ir būtiski jāuzlabo; uzskata, ka efektīvas struktūras būtu jāveicina arī vietējām un decentralizētām finanšu iestādēm;
24. atgādina, cik veiksmīgas ir bijušas ES mēroga iniciatīvas, piemēram, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU), kas ļāva izveidoties ES investīciju fondiem, kuri darbojas visās dalībvalstīs un kur aktīvi ir gandrīz EUR 8 triljoni; uzskata, ka alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieku (AIFP) direktīva arī ir labs piemērs;
25. atzinīgi vērtē Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondu (EIIF) regulas pieņemšanu; uzskata, ka EIIF varētu atkārtot panākumus, kas gūti ar PVKIU, veicinot lielāka kapitāla piešķiršanu ilgtermiņa projektiem, kuriem vajadzīgs finansējums, piemēram, infrastruktūras un enerģētikas nozarē, īpaši pārrobežu līmenī; aicina Komisiju izpētīt, kā ilgtermiņā ārkārtas investīciju programmas, piemēram, Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF), var efektīvi sasaistīt ar regulāru ES finansējumu; uzskata, ka institucionālie investori būtu jāaicina sniegt Eiropas kapitāla tirgiem līdzekļus, ko tie pārvalda; uzskata, ka institucionālajiem investoriem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tie var ienākt tirgū, ir jābūt lielai nozīmei, veidojot KTS;
26. atgādina iepriekš veikto darbu ar finanšu tirgu integrāciju, piemēram, finanšu pakalpojumu rīcības plānu (1999), *Giovannini* ziņojumu un *de Larosière* ziņojumu, un aicina Komisiju izmantot šos ziņojumus savā kapitāla tirgu savienības rīcības plānā;
27. aicina Komisiju padziļināti analizēt katrā valstī kapitāla tirgos pastāvošo situāciju, lai visaptverošā ekonomiskā analizē novērtētu, kur un kādā mērā pastāv ES mēroga šķēršļi investīcijām, izmantojot kapitāla tirgus, un norādīt, kādā veidā, tostarp ar nelegislatīvu un uz tirgu orientētu pieeju, šos šķēršļus var novērst vai samazināt līdz minimumam; uzskata, ka šāda analīze ir priekšnosacījums tam, lai KTS būtu veiksmīga; aicina Komisiju šo procesu paātrināt;
28. aicina Komisiju noteikt pārrobežu riskus, ko ES finanšu un kapitāla tirgos rada institucionālas, tiesiskas un regulatīvas atšķirības starp dalībvalstīm, un novērst tās ar efektīviem pasākumiem nolūkā vienkāršot pārrobežu kapitāla plūsmas un samazināt starp investoriem pastāvošo iekšējo konfliktu;
29. aicina Komisiju apsvērt arī piedāvājuma pusi, konkrētāk, analizēt un risināt galvenos cēloņus, kāpēc privātie un institucionālie investori nespēj piesaistīt un pārnest pietiekamu kapitālu, lai uzlabotu atsevišķus finanšu pakalpojumus un palielinātu ilgtermiņa investīcijas reālajā ekonomikā;
30. ierosina, lai Komisijai sekmētu gan investoru, gan uzņēmumu kā kapitāla tirgu lietotāju finanšu izglītošanu un uzlabotu ES datu un izpētes pieejamību, standartizējot un uzlabojot datu vākšanu, lai ļautu gan uzņēmumiem, gan investoriem saprast salīdzinošās

- izmaksas un ieguvumus, kas saistīti ar dažādiem pakalpojumiem, kurus sniedz kapitāla tirgus dalībnieki;
31. aicina Komisiju izpētīt veidus, kā samazināt informācijas nelīdzsvarotību kapitāla tirgos par labu MVU, pievēršoties kredītreitingu aģentūru tirgum un šķēršļiem, kas rodas jauniem šajā tirgū ienākušiem dalībniekiem; uzsver ideju par neatkarīgām Eiropas kredītreitingu aģentūrām, kuras piedāvātu reitingus, kas izmaksu ziņā ir lietderīgi arī mazām investīcijām;
 32. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri pārskatīt Prospektu direktīvu, lai novērstu nepilnības pašreizējā prospektu regulējumā; uzsver, ka ir svarīgi vienkāršot procedūras, proporcionāli atceļot administratīvo slogu emitentiem un iekļaušanai biržas sarakstā, īpaši attiecībā uz MVU un uzņēmumiem ar vidēji lielu kapitālu; uzskata, ka varētu būt vērts izpētīt veidus, kā labāk pielāgot prasības atbilstoši aktīvu un/vai investoru un/vai emitentu veidam; norāda — ja sniedzamā informācija būtu standartizēta un padarīta pieejama digitālā formātā, palielinātos pārredzamība un samazinātos darījumu izmaksas;
 33. aicina Komisiju nodrošināt lielāku skaidrību par to, kā KTS darbosies kopā ar pārējiem diviem Eiropas investīciju plāna pilāriem, proti, Eiropas Stratēģisko investīciju fondu un Eiropas Investīciju konsultāciju centru;
 34. uzsver, ka ir svarīgi kapitāla tirgu iniciatīvas apvienot ar citām politikas programmām, piemēram, vienotā digitālā tirgus izveidi un notiekošajām reformām uzņēmējdarbības tiesību un korporatīvās pārvaldības jomā, lai panāktu saskaņotību un konsekveni starp dažādām regulatīvajām un neregulatīvajām iniciatīvām un tādējādi maksimāli palielinātu dažādu politikas pasākumu pozitīvo blakusietekmi uz ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu;

Kapitāla tirgu savienības uzbūves elementi

35. uzskata, ka KTS būtu jāievieš pakāpeniski un ka tai jābūt trīs prioritātēm: pirmkārt, stimulēt visefektīvāko noguldījumu novirzīšanu, padziļinot un dažādojot uzņēmumiem pieejamos finanšu avotus, un piedāvāt plašākas investēšanas iespējas, labāku pārredzamību un portfeļa diversifikāciju noguldītājiem un investoriem; otrkārt, veiksmīgāk mazināt riskus, radot savstarpēji integrētākus pārrobežu tirgus, uzlabojot finanšu sistēmas noturību pret dziļu finanšu krīžu nelabvēlīgām sekām un mīkstinot idiosinkrātisko šoku ietekmi; treškārt, nodrošināt, ka pastāv efektīvs papildu kanāls reālās ekonomikas finansēšanai;
36. aicina Komisiju vajadzības gadījumā nākt klajā ar priekšlikumiem pārskatīt spēkā esošos tiesību aktus, jo īpaši attiecībā uz kredītreitingu aģentūrām un revīzijas uzņēmumiem, lai palielinātu un pilnībā nodrošinātu investoru aizsardzību;
37. uzsver nepieciešamību likvidēt pašreizējos šķēršļus pārrobežu finansējumam, īpaši attiecībā uz MVU, lai veicinātu ieguvumus no KTS visu lielumu uzņēmumiem visos ģeogrāfiskajos apgabalos;
38. uzsver, ka KTS izveides pamatprincipam ir jābūt vēl vairāk koncentrēties uz kapitāla tirgu gala lietotājiem, t. i., uzņēmumiem un investoriem, un atzīt, ka tirgi pastāv priekš

- uzņēmumiem un investoriem; tāpēc uzskata, ka ES politikai jābūt vērstai uz to, lai nodrošinātu, ka kapitāla tirgi nodrošina uzņēmumiem labāku piekļuvi kapitālam un investoriem daudzveidīgas, pārredzamas un pieņemamas noguldījumu iespējas;
39. aicina Komisiju sagatavot atbilstīgus priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka KTS darbojas paralēli skaidrai stratēģijai, kā novērst ēnu banku sistēmas negatīvo ietekmi;
 40. uzsver — lai veicinātu minēto prioritāšu sasniegšanu, KTS iniciatīvām būtu jātiecas ierobežot sarežģītību, vienlaikus palielinot efektivitāti un samazinot izmaksas par starpniecības ķēdēm starp noguldītājiem un investīcijām, uzlabojot galalietotāju izpratni par starpniecības ķēdi un tās izmaksu struktūru, uzlabojot investoru aizsardzību, ar atbilstīgiem prudenciāliem noteikumiem nodrošinot starpniecības ķēdes stabilitāti un to, ka starpnieki var bankrotēt un tikt aizstāti, radot minimālu traucējumu finanšu sistēmai un reālajai ekonomikai;
 41. atzinīgi vērtē Komisijas plānu izvērtēt finanšu jomas regulējuma vispārējo ietekmi, jo īpaši pēdējo piecu gadu tiesību aktus; uzsver nepieciešamību ņemt vērā minētās prioritātes, veicot pārskatus par spēkā esošajiem finanšu noteikumiem;
 42. uzsver, ka banku veiktā finansēšana un starpnieka loma kapitāla tirgos ir svarīgi pīlāri uzņēmējdarbības finansēšanā; uzsver, ka KTS ir jābalsta uz banku nozīmīgās lomas papildināšanu, nevis to aizstāšanu, jo banku finansējumam vajadzētu arī turpmāk būt svarīgam Eiropas ekonomikas finansēšanā; uzsver to, cik būtiska nozīme ir banku individualizētiem pakalpojumiem mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu finansēšanā, ko var izmantot arī alternatīvu finansēšanas metožu nodrošināšanā; atgādina par stratēģisko dimensiju, ko sniedz spēcīgs un daudzveidīgs Eiropas banku sektors; aicina Komisiju izpētīt MVU piekļuvi banku aizdevumiem visā Savienībā un novērst nepamatotus šķēršļus;
 43. uzsver, ka MVU vajadzētu būt plašākajai pieejamajai iespējai izvēlēties finansēšanas struktūras, lai tie paši varētu izvēlēties finansēšanas iespējas ar atšķirīgām izmaksām un sarežģītības pakāpi, tostarp hipotekāros kredītus un finansējumu, kas balstās uz vērtspapīrošanu;
 44. uzsver nepieciešamību veicināt tādu vidi, kur vairāk mājsaimniecību un uzņēmumu uzkrājumi nonāk finanšu instrumentos, kurus investē kapitāla tirgos, un kur investori tiek rosināti novirzīt kapitālu pāri dalībvalstu robežām; uzsver vajadzību ieviest atbilstīgus aizsardzības pasākumus, jo īpaši attiecībā uz mājsaimniecībām, lai nodrošinātu pilnīgu izpratni par investīciju kapitāla tirgos priekšrocībām un trūkumiem; uzsver, cik būtiski ir paplašināt piekļuvi finanšu izglītībai, lai vairotu investoru, un jo īpaši privāto investoru, uzticību kapitāla tirgiem; arī uzsver, ka finanšu izglītībai jābūt vērstai uz MVU, mācot tos izmantot kapitāla tirgus;
 45. uzsver, ka KTS iniciatīvām būtu jāsniedz iespēja aizņēmējiem piekļūt finansējumam no tirgus avotiem, atbalstot lielāku aizņēmumu veidu dažādību, piemēram, kapitāla vērtspapīri un korporatīvās obligācijas, kā arī netiešās finansēšanas formas, kurās bankas un finanšu tirgi sadarbojas;
 46. uzsver, ka efektīvas KTS izveidei ir svarīgi veicināt visaptverošu investīciju iespēju salīdzinājumu, ko dara pieejamu finanšu dalībniekiem; šajā sakarībā aicina nostiprināt

vienotu sistēmu, lai nodrošinātu salīdzināmību un pārredzamību starp dažādiem finanšu instrumentiem, jo īpaši pareizi īstenojot pasākumus, kas šim nolūkam paredzēti finanšu instrumentu tirgu direktīvā (*MiFID*), apdrošināšanas starpniecības direktīvā (*IMD*) un komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu regulā (*KPIAIP*); uzsver, ka ir svarīga tiesību aktu saskaņotība kopumā un starp minētajiem dokumentiem jo īpaši, lai izvairītos no regulējuma arbitražas un visos tirgos nodrošinātu augstākos investoru aizsardzības standartus;

47. uzskata, ka KTS ir jārada atbilstoša normatīvā vide, kas sekmē pārrobežu piekļuvi informācijai par uzņēmumiem, kuri meklē kredīta, kvazikapitāla un kapitāla struktūras, lai veicinātu nebanku finansējuma modeļu veidošanos, tostarp kolektīvo finansēšanu un vienādranga aizdevumus; uzskata, ka šādas informācijas izpaušanai mazajiem un vidējiem uzņēmumiem vajadzētu būt brīvprātīgai; uzsver, ka investoru aizsardzības noteikumiem būtu vienādā mērā jāattiecas uz visiem finansēšanas modeļiem neatkarīgi no tā, vai tie ir daļa no banku vai nebanku finansējuma modeļiem; uzskata, ka šādai videi būtu nepieciešama arī stingrāka sistēmiskā noturība un sistēmiski nozīmīgo finanšu starpnieku uzraudzība ārpus banku sektora;
48. uzskata, ka dažu finanšu instrumentu standartizācija un to pieejamība visā iekšējā tirgū var būt piemērots instruments, kā sekmēt likviditāti, stiprināt vienotā tirgus darbību un padarīt iespējamu sniegt visaptverošu Eiropas kapitāla tirgu pārskatu un uzraudzību kopā ar paraugpraksi attiecībā uz pienācīgi izstrādātiem dalībvalstu standartiem; uzsver nepieciešamību saglabāt iespēju emitēt īpašam nolūkam sagatavotus finanšu instrumentus, kas atbilst konkrētu emitentu un investoru vajadzībām;
49. atgādina, ka vēsturisks finanšu pakalpojumu rīcības plāna pārskats aicina apsvērt divas nepilnības, kas atklājās pēc tā īstenošanas uzsākšanas, — vajadzību uzmanīgi apsvērt to īpašo ietekmi uz eurozonas darbību, ko rada pasākumi saistībā ar iekšējo tirgu, un vajadzību vienlaicīgi uzlabot tirgus integrāciju un uzraudzību; aicina Komisiju, izstrādājot rīcības plānu, izdarīt visus vajadzīgos secinājumus no šī precedentā;
50. uzsver, ka tiesiskajai un uzraudzības sistēmai vajadzētu ievērojami palīdzēt izvairīties no pārmērīga riska uzņemšanās un nestabilitātes finanšu tirgos; uzsver, ka labam KTS projektam jābūt kopā ar stingru ES un valsts mēroga uzraudzību, tostarp ar pienācīgiem makroprudenciāliem instrumentiem; uzskata, ka viena no iespējām, kā uzlabot uzraudzības konvergenci, ir piešķirt lielāku lomu Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI);
51. aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt kapitāla tirgus kredītriskus un attiecīgo pieredzi 2007. un 2008. gada finanšu krīzes rašanās laikā un risināt jebkādas ar to saistītās problēmas;

Kapitāla tirgu tuvināšana MVU

52. norāda, ka iespējamo izmaiņu vai papildinājumu esošajā tiesiskajā regulējumā finanšu starpniekiem mērķim vajadzētu būt novērst šķēršļus mazo un vidējo starpnieku ienākšanai tirgū un uzlabot piekļuvi finansējumam, īpaši inovatīviem jaundibinātiem uzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem, un nodrošināt riskam atbilstošus prudenciālos standartus;
53. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2007/36/EK

attiecībā uz akcionāru ilgtermiņa iesaistīšanas veicināšanu un Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz paziņojuma par korporatīvo pārvaldību dažiem elementiem; jo īpaši uzskata, ka šis priekšlikums varētu būt līdzeklis, kā atbalstīt pievilcīgu vidi akcionāriem, uzlabojot kapitāla investīciju ķēdes efektivitāti; uzsver, ka stabils un praksē īstenojams korporatīvās vadības satvars stiprinātu KTS;

54. uzsver, ka kapitāla tirgu sarežģītībai nevajadzētu novest pie MVU izstumšanas, jo tie ir uzņēmumi, kuriem visvairāk nepieciešama piekļuve papildu finansējumam, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kuras saskaras vai saskārās ar ekonomiskām grūtībām; uzsver, ka labvēlīga vide veiksmīgai MVU finansēšanai ietver nepieciešamību pēc MVU labvēlīgiem ekonomiskajiem un reglamentējošiem apstākļiem gan ES, gan dalībvalstīs; jo īpaši uzsver, ka uzmanība būtu jāpievērš iespējama procedūru vienkāršošanai attiecībā uz MVU un uzņēmumu ar vidēji lielu kapitālu piekļuvi SPP, vienlaikus nodrošinot, ka tiek saglabāti stingri kritēriji, kā novērtēt uzņēmumu noturību un atbilstību SPP; aicina Komisiju izskatīt iespējas, ko vēl var darīt, lai palīdzētu MVU piesaistīt investīcijas;
55. atgādina, ka informācijas trūkums par MVU finanšu stāvokli ir viens no lielākajiem šķēršļiem investīcijām šāda veida uzņēmumos; aicina padziļināti apsvērt veidus un līdzekļus, kā uzlabot investoru piekļuvi pārredzamiem un salīdzināmiem datiem par MVU, vienlaicīgi cik vien iespējams ierobežojot šiem uzņēmumiem nosakāmo papildu slogu;
56. mudina izveidot daudzveidīgu un pievilcīgu finansējuma bāzi Eiropas publiskajos tirgos visu lielumu uzņēmumiem, vienlaikus ES finanšu regulējumā, kas ietekmē pieaugošas izaugsmes uzņēmumus, veicinot principu “vispirms domāt par mazākajiem” un pārskatot ES Finanšu regulējumu, lai par 30–50 % samazinātu administratīvās izmaksas uzņēmumiem saistībā ar to iekļaušanu biržas sarakstā;
57. uzskata, ka, ņemot vērā MVU un uzņēmumu ar vidēji lielu kapitālu nozīmi attiecībā uz jaunu darbvietu izveidi, ir labāk jāizmanto pašreizējās nebanku finansējuma iespējas, piemēram, attīstot specializētus sekundāros tirgus (piemēram, MVU izaugsmes tirgi) un vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu; atzinīgi vērtē iniciatīvu izveidot stabilu un pārredzamu vērtspapīrošanas tirgu, izstrādājot īpašu tiesisko regulējumu ar vienotu augstas kvalitātes vērtspapīrošanas definīciju savienojumā ar efektīvām riska kontroles, vērtēšanas un pārvaldīšanas metodēm; tomēr uzsver, ka MVU ir ļoti dažādi un ka vērtspapīrošana nav vienīgais pieejamais instruments; tādēļ aicina Komisiju izmantot dažādas pieejas un dažādos forumos apsvērt, kā uzlabot MVU finansēšanu;
58. atbalsta ierosinājumus uzlabot Eiropas uzņēmumu, jo īpaši MVU, iespējas piekļūt datiem; tajā pašā laikā vērš uzmanību uz to, ka izmaksas par tirgus datiem ir nelielas salīdzinājumā ar kopējām darījumu izmaksām;
59. mudina Komisiju stiprināt spējas uzraudzīt ārpus regulētās banku darbības sektora veiktu banku darbībai līdzīgu starpniecības darbību veidus, apjomu un tendences un īstenot atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tiem piemēro principu „vienādi riski, vienādi noteikumi”;
60. norāda, ka privātā kapitāla un riska kapitāla izmantošana piedāvā interesantas

finansējuma iegūšanas alternatīvas, jo īpaši jaunizveidotiem uzņēmumiem; aicina Komisiju izstrādāt papildu instrumentus, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta ar Eiropas riska kapitāla fondiem un Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem, lai novērstu ES riska kapitāla tirgu būtiskus trūkumus, piemēram, informācijas trūkumu investoriem; uzskata, ka, specializēta datubāze, kurā brīvpārīgi apkopotu informācija par MVU un jaundibinātiem uzņēmumiem, varētu būt noderīgs līdzeklis, lai sniegtu informāciju investoriem, tādējādi beigās paplašinot tirgus dalībnieku skaitu un vēl jo vairāk stiprinot riska kapitāla tirgus starp dalībvalstīm;

61. atzinīgi vērtē centienus atbalstīt privātu kapitālieguldījumu tirgu attīstību, izmantojot standarta dokumentus un definīcijas un vienlaikus nodrošinot, ka potenciālie investori ir pietiekami informēti par šāda veida investīciju riskiem un ieguvumiem;
62. aicina Komisiju nodrošināt, ka visas izmaiņas tajos jaunajos priekšlikumos par fondu fondiem, kas ir daļa no KTS, nerada nepilnības sistēmiskā un specifiskā riska vispārējā novērtējumā un pārvaldībā;
63. uzstāj, ka, veidojot KTS, ir nepieciešams stiprināt un uzlabot ES koordināciju starptautiskā līmenī, jo īpaši G20 ietvaros, Starptautiskajā Vērtspapīru komisiju organizācijā (*IOSCO*), Starptautiskajā grāmatvedības standartu padomē (*IASB*) un Bāzeles komitejā;

Saskaņota ES kapitāla tirgu tiesiskā regulējuma izstrāde

64. uzsver, cik svarīga ir dalībfinansēšana, kas var palīdzēt mazināt riskus un samazināt pārmērīgu parāda līmeni un aizņemto līdzekļu īpatsvaru finanšu sistēmā; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis pārskatīt un novērst pārāk apgrūtinošo regulējumu attiecībā uz privāto uzņēmumu dalībfinansēšanu; uzsver, cik svarīgi ir risināt jautājumu par nodokļu radīta stimula izvēlēties aizņēmuma finansējumu dalībfinansēšanas vietā;
65. apzinās, ka maksātspējas noteikumu dažādība sarežģī izveidot pārrobežu aktīvu portfeļus un līdz ar to sarežģī arī vērtspapīrošanas procesu; šajā sakarībā norāda uz Komisijas ierosinājumu risināt pārrobežu maksātspējas jautājumu tiktāl, ciktāl tas vajadzīgs, lai sasniegtu labi funkcionējošu KTS; aicina izveidot sanācijas un noregulējuma režīmu iestādēm, kas nav bankas, jo īpaši centrālo darījumu partneriem (*CCP*);
66. atgādina maksājumu sistēmu un vērtspapīru norēķinu nozīmi vērtspapīrošanas tirgū un šajā nolūkā aicina izstrādāt Eiropas tirgus infrastruktūru, kā arī koordinēti un saskaņotāk uzraudzīt izšķirīgi svarīgu tirgus infrastruktūru, jo īpaši iespēju izveidot vērtspapīrošanas datu repozitoriju, kas reģistrētu katru vērtspapīrošanas dalībnieku, apkopotu riska darījumus un plūsmas starp tirgus dalībniekiem, uzraudzītu politikas iniciatīvu efektivitāti un lietderību un konstatētu iespējamās pārkaršanas rašanos, kā arī samazinātu informācijas asimetriju;
67. uzsver, ņemot vērā IKT nozīmi, vajadzību pievērsties kibernetiskā uzbrukuma apdraudējumam un padarīt visu finanšu sistēmu izturīgu pret šādiem uzbrukumiem;
68. mudina Komisiju uzlabot finanšu informācijas salīdzināmību un kvalitāti, analizējot pašreizējos grāmatvedības standartus, arī globālā līmenī un attiecībā uz konservatīviem

vērtēšanas modeļiem un prasību proporcionalitāti; apzinās, ka nesen pārskatītie Eiropas grāmatvedības tiesību akti vispirms ir jāpārbauda praksē;

69. uzsver nepieciešamību veikt ietekmes novērtējumu un izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz jebkādiem papildu tiesību aktiem, tostarp deleģētajiem un īstenošanas aktiem; norāda, ka jaunie tiesību akti ne vienmēr var būt piemērota politikas reakcija uz šīm problēmām un ka būtu jāizskata iespēja izmantot nelegislatīvu un uz tirgu balstītu pieeju, kā arī dažos gadījumos jau pastāvošus valstu risinājumus; aicina Komisiju attiecīgajos tiesību aktos ievērot proporcionalitāti, lai palielinātu pozitīvu ietekmi uz MVU un uzņēmumiem ar vidēji lielu kapitālu;
70. uzskata, ka pilnībā funkcionējošas KTS uzbūves elementiem jābūt ieviesti ne vēlāk kā 2018. gadā; atkārti prasību izstrādāt visaptverošu analīzi par pašreizējo stāvokli ES kapitāla tirgos un par ES mēroga šķēršļiem; aicina Komisiju paātrināt darbu pie rīcības plāna un pēc iespējas agrāk ierosināt normatīvus un nenormatīvus priekšlikumus ar mērķi līdz 2018. gada beigām izveidot pilnībā integrētu vienoto ES kapitāla tirgu;
71. norāda, ka vienmēr attīstībā esošā digitālā vide būtu jāuztver kā iespēja uzlabot sniegumu un palielināt sniegto vērtību kapitāla tirgu nozarē uzņēmumiem, investoriem un sabiedrībai kopumā;
72. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Komisijai un Padomei.